

Til § 33.

Ved Aarslønnens Fastsættelse frembyder sig den Vanskelighed, at det ved indkaldte værnepligtige ofte drejer sig om ganske unge Mennesker, der overhovedet ikke har haft nogen faktisk Aarsløn inden deres Indkaldelse, hvorfor man har ment at burde overlade Fastsættelsen af Aarslønnen til Raadets Skøn, saaledes at der ved dette bliver at tage Hensyn til — foruden den eventuelt før Tjenesten opnaaede Fortjeneste — den Fortjeneste, som Invaliden — alle Forhold taget i Betragtning, herunder hans sociale Stilling — vilde have haft Udsigt til at opnaa, hvis han var blevet hjemsendt uden Møn af Ulykkestilfældet eller Sygdommen. Herved vil den overenskomstmæssige Løn indenfor hans Fag komme i Betragtning som en væsentlig Faktor, uden at det dog er muligt ubetinget at lægge den til Grund.

Ligesom i Ulykkesforsikringsloven fastsættes der et Maksimumsbeløb for Aarslønnen, hvilket Beløb man under Hensyn til det særlige Erstatningsgrundlag har ment at kunne forhøje til 3000 Kr. Herefter vil, jfr. § 18, en Rente efter nærværende Lov kunne stige til 2400 Kr., medens Maksimums-Forsørgelsen efter den gældende Invalideforsørgelseslov er 2250 Kr.

Til § 34.

Svarer til den gældende Lovs § 27.

Til § 36.

Man har fundet det bedst stemmende med Lovgivningens almindelige Principper, at Sager vedrørende Ulykkestilfælde (Sygdomme), indtrufne før nærværende Lovs Ikrafttræden, herunder Sager angaaende Fornyelse af tidligere tilstaaet Forsørgelse, behandles efter de hidtil gældende Invalideforsørgelsesregler. Man har dernæst fundet det hensigtsmæssigt, at ogsaa Behandlingen af disse Sager fra Lovens Ikrafttræden henlægges til Arbejderforsikrings-Raadet.

Efter den gældende Lov træffes Afgørelserne som tidligere nævnt af Socialministeriet, og der er en begrænset Adgang til at appellere Ministeriets Afgørelser til Domstolene. Naar Sagerne Behandling henlægges til Arbejderforsikrings-Raadet, bør der formentlig, ligesom for de andre til Raadet henlagte Sager, være Adgang til at indanke Raadets Afgørelser til Ministeriet og Domstolene i Overensstemmelse med de for Raadets øvrige Afgørelser gældende Regler, og man foreslaar derfor, at de for Raadets Afgørelser med Hensyn til fremtidige Tilfælde gældende Appelregler bringes til Anvendelse ogsaa for saa vidt angaar Afgørelser af Sager vedrørende Tilfælde, indtrufne før Lovens Ikrafttræden. — Af Hensyn til Bevarelsen af en vis Kontinuitet i Afgørelserne vilde Udvalget finde det ønskeligt, at Ministeriets lægekyndige Konsulent i Invalideforsørgelsessager i hvert Fald indtil videre knyttedes til Raadet som Konsulent i disse Sager.

Med Hensyn til den økonomiske Virkning af nærværende Forslag er man ikke i Stand til at opstille en blot nogenlunde paalidelig Sammenligning mellem Udgifterne ved den gældende Ordning og den her foreslaaede Ordning.

For saa vidt angaar selve Fastsættelsen af Invalideforsørgelserne bestaar Vanskeligheden særlig deri, at Forslaget indfører et nyt Grundlag for disses Beregning, idet de sættes i et bestemt Forhold til Invalidernes Aarsløn.

I vedhæftede Tabel (Underbilag 1) har man opstillet en Oversigt over Invalideforsørgelsernes Størrelse efter Forslaget og efter den gældende Lov, dels for forskellige Invaliditeter, dels for forskellige Aarslønninger.